

Аз сътворих колибрита

Венета Въжарова

Пиша това писмо, защото усещам, че скоро ще ме хванат, а аз вече нямам сили да се крия. Изплъзвах се толкова пъти, изнервах ги, дразнех ги. Дори подхвърлих някои идеи тук и там, благодарение на които в ЦЕРН създадоха адронния колайдер, а д-р Вентър синтезира първата изкуствена бактерия.

Естествено, наблюдателите реагираха. Самият Вентър бе проучван обстойно и многократно. Мислеха, че това съм аз, докато не установиха, че е човек и нямат право да го елиминират от експеримента. Наистина ли са допускали, че създателят на колибрита е такъв глупак!?

Но с колайдера имаха повече успех - всеки знае, че успяха да го спрат... временно?!

Както и да е. По-важното е, че аз имах своите мигове щастие тук на Земята, сред моите птици. Когато ме поканиха да участвам в експеримента, няхах представа, че ще заобичам толкова много творението си. Но точно това се случи. И аз - единствен от целия екип, избрах и останах на Земята. Нелегално, разбира се, никога не сме имали право на подобен избор.

Аз съм създателят на колибрита. Правил съм и други птици - големи, малки, невзрачни и красиви, но моят шедьовър е колибри. Виждали ли сте как лети моето творение? Неговите криле се движат, като описват невидими с просто око осморки, а перата му улавят слънчевите лъчи и ги превръщат в разноцветни металически отблясъци. Има ли друга птица, която да лети назад и да извършва всякакви акробатични номера във въздуха? Знаете ли колко си блъсках главата, докато докато успея да пригоя сърцето на птичето си да поддържа висок метаболизъм? Това е птицата с най-бързата сърдечна честота. А с колко търпение и воля приспособих организма ѝ към ниските нощни температури. Почти се бях отчаял, но измислих хибернацията заради колибри! После и други от екипа се възползваха от нея, но тя е мое изобретение.

Благодарение на колибри можех да си осигуря доживотна месечна премия и да си живея, изнасяйки лекции по университети и технологични конференции.

В нашия свят няма колибри, то съществува единствено тук, на Земята. Мои колеги си мислят, че като са създали човека, са постигнали върха и заслужават най-голямото признание. Но не е

така, най-малко заради приликата на човека с нас. Тези плагиати от отдел Хомо сапиенс създадоха човека по наш образ и подобие, докато дизайнът на колибри е изцяло мой, пазя всички скици и формули. Най-трудно беше съгласуването на работата с отдел Флора и най-вече с отдел Климат, а връзката ми с една колежка от звено Неотропично царство помогна да създадем специално проектирани цветя за моето колибри, но това е друга тема.

Да не споменавам как създателите на човека се подиграха със собственото си творение само за да го отдалечат от истината и да не провалят експеримента. Първо командироваха разни стажанти, познати на Земята като Исус, Мохамед, Кришна, Буда и всякакви други меси. После изпратиха някой си Дарвин, който уж разкри тайната на произхода на живота и човечеството, а всъщност още повече отдалечи човека от факта, че е плод на експеримент.

Еволюцията съществува. Тя е отговорна за последвалото разнообразие от видове колибри, които се появиха, след като патентових прототипите и пунах партидата. Но едната гола еволюция не е достатъчна, дами и господа, не пренебрегвайте инженерната мисъл!

Оттогава изтече много вода, както казват на Земята. Бил съм всякакъв - от гимназиален учител по биология, през професор по орнитология и инженер в биотехнологичните калифорнийски компании. Но това беше през този век, в по-старите времена се живееше значително по-трудно. Напоследък обаче усещам, че ще ме открият и хванат. Вече не съм това, което бях. В нашия свят са изминали едва няколко години, докато на Земята аз живея от векове. Там те са все още млади и силни, тук аз съм грохнал старец.

Пиша това писмо, за да проваля експеримента. През цялото време, откакто съм тук, бившите ми колеги не разбраха, че не ме интересува друго, освен моят шедьовър, моето колибри. Преследваха ме, гониха ме, не ми вярваха, въпреки че изпратих хиляди съобщения, молих ги, обяснявах, увещавах. Издирваха ме като престъпник, за да не проваля проклетия им опит.

И ето ме днес в поредната роля, която ми позволява да съзерцавам птиците си. Работя като градинар в Голдън Гейт парк, плевя цветята в градината на Шекспир и си спомням с благодарност колежката от Неотропично царство. А наоколо пъстри колибри пият нектар от чашките на цветята, пърхат с ярките си криле и се забавляват с удивителни лупинги. Това е моето абсолютно щастие, но наблюдателите са по петите ми.

Побързайте и ми се обадете на посочения телефон, за да ви дам основните насоки как да сътворите свой експеримент. Ще можете да напуснете матрицата и да проектирате свой собствен свят. А моите гонители и бивши колеги ще останат без опитните си свинчета.

Единственото, което искам е да ме вземете с вас в онзи нов свят. Нали ви казах , че си пазя скиците и формулите.